

men jeg kan ikke negte, at jeg er noget bange for at gaa den Vej; jeg er ikke overbevist om det praktisk lader sig gennemføre uden allfor store Vanskeligheder. Se vi paa den nyeste svenske og tydske Toldlovgivning, vil man ogsaa se, at de i flere Retninger ere gaaede den modsatte Vej. Se vi paa Manufakturtoldden f. Ex., ere de ikke gaaede til en Værditold, men til en minutios Klassifikation af Toldpositionen: Manufakturvarer. Jeg huffer ikke, hvormange Positioner de have, men det er et stort Tal, jeg vil ikke sige et Utal; thi jeg tror, det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, og jeg tror, det er den Vej med Hensyn til Manufakturvarer, vi komme til at gaa; jeg vilde gjerne gaa en anden Vej, men jeg nægter ikke, at jeg er noget bange for at gaa den Vej, ihvor retfærdig den end kunde være. — Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser under §§ 3, 4, 5 og 6, da kan jeg for saa vidt mærkeligt not være enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), som jeg for Resten altid er uenig med; men det følger noget af de Udtalelser, jeg er kommen med: naar jeg er imod Værditolden, saa er jeg ogsaa imod de enkelte Bestemmelser; der findes. Tilsvarende følger det af sig selv, at naar jeg vil gaa saa vidt, at jeg strax kunde ophæve Suffertolden, vil jeg ikke have nogen Løsteparagraf ind, som efter min Opfattelse ingen Ting bethder. Denne Løsteparagraf holder jeg ikke meget af — at naar man en Gang i Tiden bliver enig om Spørgsmaalet om en Olskat, at man saa skulde nedsætte Suffertolden til Halvdelen. Løsteparagrafer have vi mange af, og de vigtigste af dem blive i Reglen aldrig opfyldte, og jeg tror, at det vil gaa med § 4 ligesaadan. Altjaa med Hensyn til disse Paragrafer vil jeg indrømme, at jeg har omtrent den samme Opfattelse som det ærede Medlem, men jeg vil advare imod — thi der er jeg uenig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds — at vi skulle lade Toldstagen hvile, og at vi skulle lade vore Modstændere, som have en anden Opfattelse, arbejde; det skulle vi ikke. Jeg siger til mine mindre Jordbrugere, at de skulle have Vine i Hovedet og se, hvad der truer os. Det er os, der komme til at betale Beskyttelsen; de smøre os om Munden med, at vi skulle have Beskyttelse; vi have betalt hidtil den Beskyttelse, vi have faaet, og vi komme sandelig ogsaa til at betale den Beskyttelse, der skal hvile paa Landbruget. Vi have ingen Fordel af en Korn- eller Hestetold, det er en Misforstaaelse; derfor skulle vi tage os noget ivare, og jeg vil i det Mindste ikke tie stille, men gjøre, hvad der staar i min Magt for at for-

hindre, at vi komme ind paa Skraaplanet; thi det er saa, at ere vi først begyndte paa Skraaplanet, kjender man jo, hvorledes det gaar. Vi saae jo, hvordan det gik det Aar, da Regjeringen havde fremsat sit Forslag om Tolden paa Mais og Byg; saa var der en Landbosforeningovre i Jylland, af hvilken jeg selv er Medlem; der blev der strax af Formanden stillet Forslag om, at Kornetolden særlig var til Skade for Jylland. Jeg tror ganske vist ikke, han havde mange Medlemmer med sig, men vist er det, at det kom frem: Kornetolden var til Skade for Jylland, vi maa have Noget til Gjengjæld, vi maa have Told paa Hornkvæg. Man saae et andet Sted, jeg tror nu ikke, det var en Landbosforening, hvor det navnlig var Rugen, de vilde have Told paa. (Bern tsk: Det var Bestynderne) Ja, det var det. Saa snart vi komme ind paa Skraaplanet, seile vi agter ud og komme i Malstrømmen og følge Svenskernes Exempel; men det bliver de smaa Jordbrugere og Arbejderne, der komme til at betale det. Dermed skal jeg slutte.

Hansen (Svendborg Amts 2den Valgkreds): De Udtalelser, som særlig bleve fremsatte her ved Forhandlingen i Gaar, give mig Anledning til nogle korte Bemærkninger. En Del af det, jeg havde tænkt mig at sige, er allerede sagt, og jeg kan derfor indskrænke mig saa meget mere. Der fremkom fra Ministerbordet en smuk Udtalelse, der gik ud paa, at Ministeren ikke havde den Enkeltes Interesse for Die, men sigtede paa det Heles Vel. Jeg siger: Den Ytring er smuk, men den har kun den Feil, at den er altsor almindelig. Det er selvfølgelig en Ytring, som ethvert Medlem her i Salen vil gjøre til sin, men derved mister den Noget af sin Virkning. Det er en af disse almindelige Ytringer, som enhver, ja, jeg kan gjerne sige Tyrann, har brugt for at dække sig under; ved et hvilket som helst ulykkebringende eller despotisk Foretagende, han har sat i Værk, har han selvfølgelig ikke vedkjendt sig, at det var noget Slemt, han vilde udrette, men paastaet, at det, han gjorde, var til det Heles Vel. Naar den hvidærede Minister bruger saadanne Udtryk, er jeg overbevist om, at det er personlig Sandhed for ham, men jeg tænker, at han vil bruge en saadan Sætning om hele sin Statsstyrelse overhovedet, at han ved sin Statsstyrelse ikke har den Enkeltes Interesse for Die, men det Heles Vel, uagtet han godt veed, at Størsteparten af Landets Befolkning mener, at den er ikke blot juridisk og moralsk fordærvelig, men ogsaa i det Hele og i Følge Sagens Natur,